

Rijswijk, 23 november 2012

Geachte (leden van de) Commissie Europese Zaken (en tevens van de Commissie Financiën),

Als eerste dank voor Uw uitnodiging en zeker ook de complimenten voor de Commissie voor dit initiatief. Ik hoop van harte dat met dit initiatief er in de Nederlandse politiek nu eindelijk een open, inhoudelijk en objectief debat op gang komt, op basis van ‘inhoud en argumentatie’ en waarbij politiek ideologische dogma’s aan de kant geschoven worden. Juist omdat in dit debat de dienstbaarheid van de EMU aan de burgers en bedrijven in alle eurolanden leidend dient te zijn, zou er daarin ook een plaats moeten zijn voor alternatieve richtingen en oplossingen.

Een debat over de toekomst van de EMU (en dus ook van de euro) is natuurlijk tegelijkertijd een debat over de aanpak van de (helaas al maar voortdurende) eurocrisis. Zowel wat betreft het een als het ander wordt er thans geschiedenis geschreven, waarin juist parlementariërs een cruciale rol spelen, niet alleen als controleur van regeringen maar vooral ook in hun (Uw) natuurlijke volksvertegenwoordigende rol als intermediair tussen de volkeren en de regeringen.

Wat betreft de toekomst van de EMU ben ik pessimistisch. Dat wil zeggen zolang niet wordt erkend dat het huidige rigide ‘One-Size-Fits-All’ Euro Pact (de in de euro geklonken vaste wisselkoersen van de voormalige nationale munten en het voor alle eurolanden geldende zelfde ECB-rentebeleid) simpelweg niet kan werken omdat dat, zoals we ook zien, desastreus is voor (euro)landen die nu eenmaal (niet alleen) op economisch vlak divergent zijn. Maar ook zolang de aanpak van de eurocrisis met het huidige Europees-politieke ‘voortmodder’ beleid (zachte heelmeeesters en stinkende wonden) wordt voortgezet.

Uw logische vraag zal dan natuurlijk zijn, hoe dan wel? Nu is het zo dat ik juist over de aanpak van de eurocrisis en daarmee dus ook tegelijkertijd over de toekomst van de EMU al in 2010, onder de naam ‘The Matheo Solution (TMS)’, een duidelijke en uitgewerkte visie (blauwdruk) heb ontwikkeld en gepresenteerd. Daarmee heb ik toen tevens, ‘avant la lettre’, Uw nu voorliggende specifieke vragen beantwoord betreffende bankenunie, begrotingsunie en coördinatie economisch beleid.

The Matheo Solution (TMS)

TMS concentreert zich, met respectering van de (mijns inziens juiste) Verdragsrechtelijke beginselen van ‘No-Bail-Out’ en ‘Sustainable Pricestability’, op het realiseren van de volgende 3 hoofddoelstellingen:

1. *Het creëren van randvoorwaarden voor houdbare reële economische groei in alle eurolanden*

Hiervoor voorziet TMS in een geheel nieuw (innovatief) maar eenvoudig model voor de EMU: Het ‘Euro Currency Units-Exchange Rate Mechanism (ECU-ERM)’. Dit ook zeer eenvoudig en snel te implementeren TMS-kernconcept houdt kort gezegd in dat de euro (in volledige overeenstemming met artikel 128 TFEU) blijft voortbestaan als het enige wettige betaalmiddel in alle eurolanden, maar dat er náást de (reeds bestaande maar nog niet als zodanig in het EU-Verdrag gedefinieerde) ‘Euro-Currency-Unit (ECU)’ ook ‘National-Currency-Units (NCU’s)’ worden geïntroduceerd waarmee de broodnodige monetaire devaluaties en rentedifferentiatie op lidstaatniveau mogelijk wordt. Eerst dan kunnen de Zuid-Europese economieën weer concurrerend worden, op de noodzakelijke korte termijn. In feite brengt het ECU-ERM ‘the best of both worlds’ samen van enerzijds de monetaire stabiliteit van een gemeenschapsmunt en anderzijds de (noodzakelijke) monetaire flexibiliteit van nationale munten, in het (alsdan licht aangepaste) Euro Pact. Het ECU-ERM maakt met andere woorden het Euro Pact eindelijk geschikt voor de eurozone, voor het ‘Europa van de verschillende economische kracht en ontwikkelingssnelheden’, en corrigeert tegelijkertijd het belangrijkste geboortegebrek van de euro (‘One-Size-Fits-All’ of beter gezegd ‘One-Size-Fits-No-One’). TMS adviseert verder economische hervormingen, met name maar niet alleen in de Zuid-Europese eurolanden. Voor de Europese Investeringsbank (EIB) is er een initiërende rol bij de heropbouw van de ernstig aangetaste Zuid-Europese economieën en bij de aan te bevelen economische diversificatie binnen de eurozone. De kern van de oplossing van de eurocrisis en de toekomst van de EMU ligt immers in het creëren van een situatie waarin alle eurolanden in staat zijn om geld te kunnen verdienen. Pas dan zullen (internationale) investeerders weer instappen, bedrijven worden opgericht en uitgebouwd en banen gecreëerd, alsmede kan de voor een belangrijk deel stilgevallen handel tussen de eurolanden onderling en tussen de eurolanden en landen buiten de eurozone weer op stoom komen.

2. *Solide en houdbare staatsfinanciën in alle eurolanden*

Door de toenemende nationale opbrengsten van winst- en inkomstenbelastingen (als gevolg van de hiervoor onder 1 genoemde maatregelen), zullen de nationale staatsbegrotingen logischerwijze ook weer snel op orde (kunnen) komen. TMS voorziet verder in voorstellen voor daadwerkelijke handhaving van het Stabiliteits- en Groeipact (SGP) met sancties, alsmede, o.l.v. uitsluitend het IMF, in het zo nodig terugbrengen van bestaande onhoudbare staatsschulden tot een draagbaar niveau middels ‘Controlled Defaults’ met ‘Hair-cuts’ van staatsobligatiehouders. Tijdelijke nood/overbruggingsleningen zullen daarbij ook uitsluitend door het IMF verstrekt mogen worden (dus dan tevens met behulp van niet-eurolanden). En uitsluitend het IMF zal in die nationale trajecten als tijdelijk ‘bewindvoerder’ op moeten gaan treden en de dan noodzakelijke economische en overheidshervormingen doorvoeren. De bestaande (ongewenste) Europese noodfondsen kunnen dan direct worden opgedoekt en een (ongewenst) gezamenlijk Europees budget met eurobonds (een vergaande begrotingsunie) is overbodig. In augustus 2011 heb ik voor de Financiële Telegraaf de column ‘Waarom juist géén eurobonds’⁽¹⁾ geschreven en daarin uitgelegd waarom, de overigens ook in strijd met het Verdrag zijnde, ‘eurobonds’ ongewenst zijn, waarnaar ik U hierbij graag verwijs.

(1) <http://www.telegraaf.nl/dft/goeroes/andretendam/20188999/> Waarom juist geen eurobonds .html

3. *Het creëren en waarborgen van een solide en stabiel financieel stelsel in de eurozone*

TMS adviseert ook maatregelen inzake Europees banktoezicht, doch – ter voorkoming van belangenverstremming bij de ECB en om niet-eurolanden daarbij tot hun recht te laten komen – niet door de ECB maar door European Banking Authority (EBA). TMS voorziet verder in [wat men sinds Thomas Mayer (Deutsche Bank), in mei 2012 is gaan noemen] een bankenunie voor herkapitalisering van Europese banken. De door TMS (al veel eerder) voorgestelde variant daarvan is echter ‘ECB-financed’ i.p.v. ‘ESM-financed’ en uitdrukkelijk beperkt tot Europese systeem banken (dus belastinggeld besparend), en heeft dus het uitsluitende doel de stabiliteit van het Europese financiële stelsel te waarborgen. En hierop kunnen in voorkomende gevallen (en deze gevallen zullen vrees ik ook zeker gaan voorkomen) in moeilijkheden komende systeembanken pas een beroep doen indien herkapitalisatie in de private markt en door de desbetreffende nationale moederlanden onvoldoende nieuw kapitaal hebben opgeleverd. Verder kan het ook geen kwaad dat er een uniform stelsel wordt ontwikkeld voor de afwikkeling van banken die failliet (zullen) gaan. Een Europees Deposito Garantiestelsel is niet noodzakelijk voor de waarborging van de stabiliteit van het Europese financiële stelsel en verder (zeker nu) onbetaalbaar en daarom onrealistisch.

Voor alle in TMS voorgestelde maatregelen en de logischerwijze te verwachten effecten daarvan wanneer geïmplementeerd, verwijs ik U hierbij verder graag naar mijn (Engelstalige) researchpapers ‘Redesigning the Euro Pact – The Matheo Solution (TMS)’⁽²⁾ van september 2012 en ‘Effects of Implementing The Matheo Solution (TMS)’⁽³⁾ van november 2010/update december 2011.

(2) <http://www.incassomeesters.nl/Redesigning-the-Euro-AtD-19-9-12.pdf>

(3) <http://www.incassomeesters.nl/effects-of-implementing-the-matheo-solution-update2011.pdf>

Crisismanagement en de rol van de politiek - In de beperking kenmerkt zich de meester

Het roer moet dus om! Zeker ook in het ‘crisismanagement’ ten behoeve van de Zuid-Europese probleemlanden. Want, naast de desastreuze doorwerking van het hiervoor genoemde primaire geboortegerek van het Euro Pact, hebben de Europese politieke leiders in 2010, tot overmaat van ramp, de aanpak van de eurocrisis naar zich zelf toegetrokken. Hierbij hebben de ECB en het IMF (versterkt door de in mijn ogen politiek ingegeven benoemingen van de leidingen aldaar) zich ‘willens en wetens’ daarin laten meeslepen (de Trojka) en zich daarmee in een positie laten brengen van mandaatoverschrijding, Verdragsschending, ondeugdelijk beleid en belangenverstremming (ECB) respectievelijk onvoldoende deugdelijk beleid (IMF). Het gevolg daarvan is dat de reputaties van de ECB en het IMF van ‘onafhankelijkheid’ en ‘deskundigheid’ inmiddels aardig aan gruzelementen liggen en ook dat het ‘oorlog’ is niet alleen binnen de Trojka maar ook binnen het IMF, de ECB en de Eurogroep zelf. En, zoals we zien, gaan deze processen helaas ‘hand in hand’ met afbraak van economieën, (massa) werkloosheid, (soms bittere) armoede, sociale onrust en politieke instabiliteit en polarisatie alsmede met de langzaam maar zekere desintegratie van de eurozone en de Europese Unie.

Het crisismanagement moet dus volledig naar het IMF. Vergelijkbare crisissen in het verleden heeft het IMF ook altijd met succes opgelost, doch altijd wel (mede) met het doorvoeren van monetaire devaluaties (die met de implementatie van TMS dus ook mogelijk worden). De Europese politieke leiders (en ook de ECB) dienen zich in mijn ogen te beperken tot de taken waarvoor zij juist zijn aangesteld. Voor de politiek betekent dit dan dat juist zij zich dient te richten op het scheppen van degelijke en deugdelijke kaders, structuren en randvoorwaarden zodat de EMU en de euro een goede toekomst kunnen hebben....in dienst van de burgers en bedrijven in alle eurolanden.